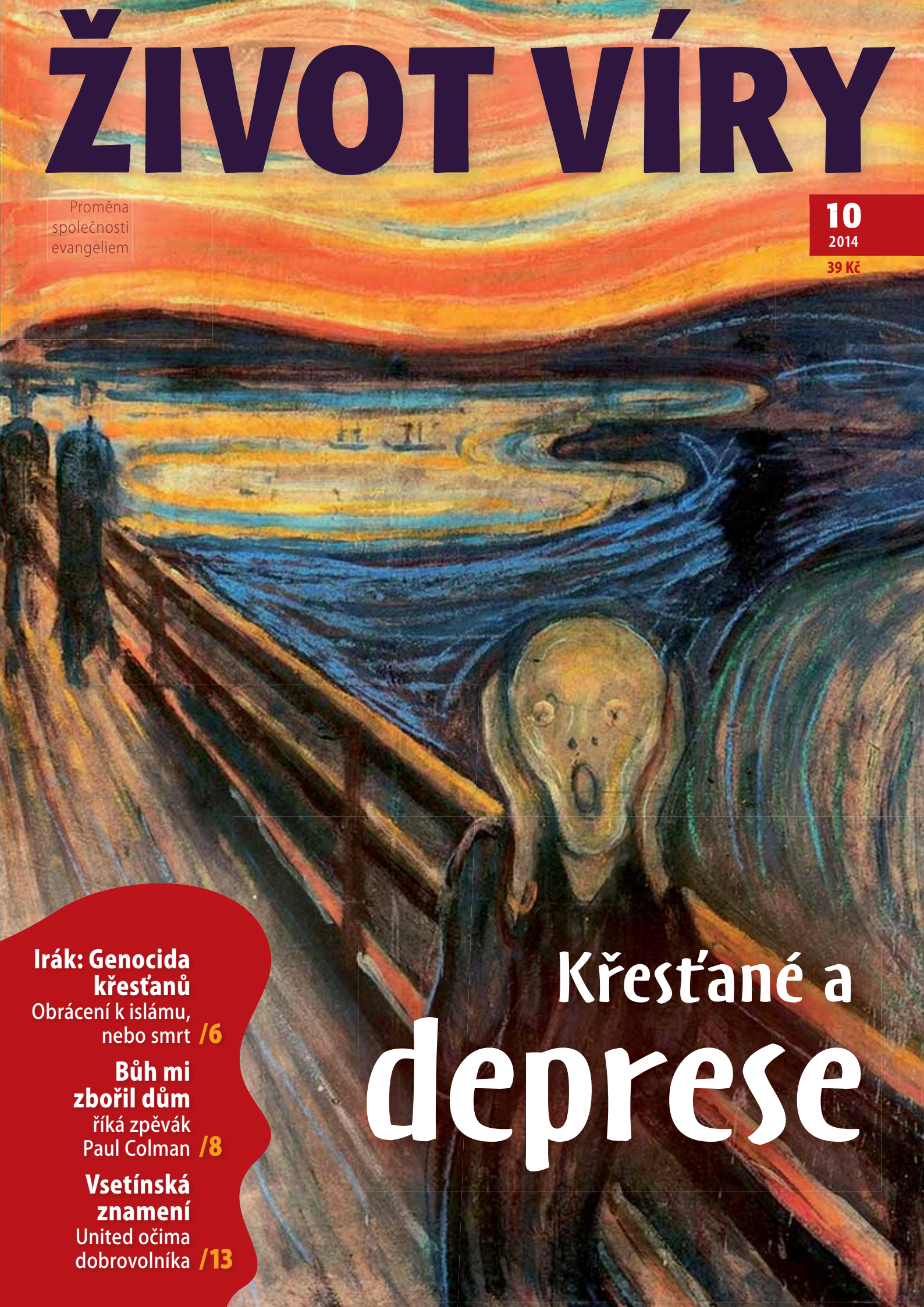

ŽIVOT VÍRY

The background of the entire cover is a reproduction of the painting 'The Scream' by Edvard Munch. It depicts a turbulent, orange and yellow sky over a dark, swirling sea, with a bridge and figures in the foreground. The central figure is a person with a pale, ghostly face and wide, staring eyes, looking out over the water.

Proměna
společnosti
evangeliem

10
2014

39 Kč

**Irák: Genocida
křesťanů**
Obrácení k islámu,
nebo smrt /6

**Bůh mi
zbořil dům**
říká zpěvák
Paul Colman /8

**Vsetínská
znamení**
United očima
dobrovolníka /13

Křesťané a
deprese

6 Tragédie křesťanů v Iráku

Kufr, nebo rakev?

8 „Přepočítávám svou trasu“

rozhovor s Paulem Colmanem

13 Vsetínská znamení

festival United zaplnil město

z příštího čísla

- ❑ **rozhovor s Tassem Saadou** – bývalý řidič a odstřelovač Jásira Arafata se stal křesťanem a vede mladé Palestince k lásce k Izraeli
- ❑ **téma: Temná strana světa**
 - ❑ důsledky okultismu a cesta k vysvobození
 - ❑ svědectví: „Myslel jsem, že zvládnou nemožné“
 - ❑ touha po zázracích – okultismus v církvi?
 - ❑ ptáme se lékaře: Chůzení po žhavých uhlících

co najdete v tomto čísle

úvodník

- 4** **Není, kdo by hledal Boha... Opravdu?** David Novák

pronásledovaná církev

- 6** **Apokalypsa iráckého křesťanstva** Johannes Gerloff

rozhovor

- 8** **Bůh mi zbořil dům** Paul Colman

reportáž

- 13** **Vsetínská znamení** Lucie Švábová

téma: Smí mít křesťan deprese?

- 14** **Nemoc, o které raději nemluvíme** Petra Mizurová
15 **Modlitba, nebo medikace?** anketa
17 **Společenství jako terapeutická komunita?** Marek Macák

můj příběh

- 19** **Sedmikráska odpálená golfovou holí** Pavel Plchot
20 **Cesta roklí šeré smrti**
22 **To se mně stát nemůže...** Martina Petrová
22 **Spadl ze mě velký kámen** Š. A.

ze života církve

- 23** **Když mi kolu otevřel strejda v košili...** Zuzana Földesiová
24 **Nejsem ze second handu!** Yvona Taschnerová

recenze

- 25** **První kroky z deprese** Andrea Jarošová

14 Nemoc, o které raději nemluvíme

téma: Smí mít
křesťan deprese?

ŽIVOT VÍRY

ročník 25 / říjen 2014

cena 39 Kč

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů.

KMS chce sloužit Božímu lidu.

Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: **Mgr. Tomáš Coufal**

Redakce: **Ing. arch. Tomáš Dittrich**

Redakční rada: **Ing. arch. Tomáš Dittrich,**

Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger,

Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba a grafická úprava: **Ondřej Pumr**

Korektury: **Mgr. Tomáš Coufal, Zdenka Brázdilová**

Výtvarná spolupráce: **Pavel Bosman**

Tisk: **Grafotechna Plus, s. r. o.**

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8

tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923

e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz. Půlroční (239 Kč) či roční předplatné (477 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomoci on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku:

Knihkupectvo Jonatán,

Legionárska 2, 811 07 Bratislava

tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vibh.sk

<http://obchod.mrp.sk/vbh>

Distribuce pro zdravotně postižené elektronicky:

Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1

tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147

Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslání příspěvků krátkit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka rádkové i plošné inzerce

je druhého dne předchozího měsíce.

Později zadané inzeráty zařadíme dle možnosti,

s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout.

Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

horlivost je pro nás důležitá. Když horlivý nejsi nebo když si myslíš, že nejsi, máš špatné svědomí. Jak poznáš, že pro svého Boha opravdu horlíš? Co pro to, abys byl horlivý, můžeš dělat?

Horlivost zpřístupňuje a umožňuje úžasné Boží věci. Když horlívi nejsme, utíkají nám. Izraelskému králi Jóašovi, který přišel navštívit nemocného proroka Elišu, prorok ze svého smrtelného lože přikázal, aby střílel šípy k zemi: Jóaš poslechl a třikrát vystřelil. Muž Boží se na něj rozhněval a řekl: „Měl jsi udeřit pětkrát nebo šestkrát. Tak bys zcela pobil Aramejce. Nyní pobiješ Aramejce jen třikrát.“ (2Kr 13,19) Jak po tom Jóašovi asi bylo? Záruka Boží přítomnosti i vojenských úspěchů Izraele umírá a Jóaš zjišťuje, že vleklou válku s Aramejci nakonec prohraje. Přitom stačilo tak málo: vystřelit o dva tři šípy víc!

Jóaš ve všem poslechl, ale nestačilo to. To ve mně budi bázeň: Poslouchat Boha někdy nestačí. Jóaš měl k Elišovi velikou úctu a poslechl ho. V čem byl problém? Jen v tom, že nebyl horlivý.

Horlivost je v Bibli vysoce ceněna. Syn kněze Eleazara nesmlouvavě a přímo při souložích zabil Izraelce a Moábku, a tím zastavil Boží soudy, které na Izrael pro množství této nečistoty dopadaly (4M 25,5–13). Navíc o Pinchasovi čteme, že mu to bylo připočteno za spravedlnost až navěky, do všech pokolení (Ž 106,30). Stát před Bohem očistěn, ale postoj a vztah, ve kterém je s horlivostí propojena podobně jako se skutky. Vlastně nejde věřit, a nebyť horlivý, podobně jako nelze věřit, a přitom nedělat skutky víry.

Ospravedlnění z horlivosti? Tato myšlenka může být pro některé protestanty až pohoršující. Bůh ji však zázračně potvrdil v dějinách, kdy právě Pinchasova rodová linie zvláštní shodou okolností získala štafetu pro závěrečný úsek kněžské služby podle Mojžíšova zákona. Nesmíme zapomínat na to, že víra není forma, ale postoj a vztah, ve kterém je s horlivostí propojena podobně jako se skutky. Vlastně nejde věřit, a nebyť horlivý, podobně jako nelze věřit, a přitom nedělat skutky víry.

Zatímco Pinchas svou slavnou příležitost díky horlivosti využil, Jóaš o svou šanci přišel už dříve. Páchal to, co je zlé v Hospodinových očích, neodvrátil se od všech hříchů Jarobeáma, syna Nebatova, který svedl Izrael k hříchu, ale následoval je (2Kr 13,11). Jóaš neměl šanci, protože Bohu nesloužil správně. Měl to předem prohrané.

Nechci v Tobě vyvolávat pocity, že jsi na tom špatně. Chci vymýtit každou představu, že na latku Boží horlivosti většina křesťanů nedosáhne. Možná někteří kazatelé vytvářeli dojem, že horlivost je křesťanský nadstandard. S tím nemohu souhlasit. Horlivost pokládám za něco normálního. Je pro každého křesťana. Neznám žádný jiný než Bohu svěřit srdce.

Jak to, že máme být horliví, doložit z Písma? Pavel píše: „Kdo stojí v čele, ať je horlivý!“ (Ř 12,8) Vypadá to, jako by se horlivost měla povinně týkat jen vedoucích. Je to určitě pravda. Když vedoucí není horlivý (tj. když takovou věc zjistí, nebo když to tak vidí lidé, které vede), měl by to změnit. Tím myslím dvojí: buď s horlivostí začít, nebo s vedením skončit.

O tom, že máme být horliví všichni, se v Bibli přímo nemluví. Kdyby byla horlivost „povinná“ u všech křesťanů, nejen u vedoucích, snažili

Propíchnutí milenci a věčná spravedlnost

bychom se být horlivými kvůli tomu, že je to předsané. Tím by ovšem byla horlivost popřena. Horlivost tak zůstává „nekanonickým“, dobrovolným postojem křesťana. Ale pokud vnímáme tep Písma, cítíme, že ji Bůh přesto má pro každého. Těžko by Pavel jinak mohl o církvi napsat, že je to lid horlivý v dobrých skutcích. Horlivost je taky úplně přirozeným důsledkem toho, že nás Bůh připravil a zavolal, abychom s ním spolupracovali – když to domyslíš, nemůžeš z toho nebýt nadšený.

Horlivost není žádná věda. Je to zanícenost, zápal, vedlejší projev toho, že nám na Bohu hodně záleží. Tomu, kdo chce být horlivý, doporučuji modlitbu a pravidelné čtení Bible a taky chodit na skupinku a do shromáždění. Tím neříkám, že každý, kdo čte Bibli a pravidelně chodí na shromáždění, je automaticky horlivý. Jde o postoje, které by měly horlivost vypůsobit.

Jóaš dával své srdce jiným věcem, pěstoval prapodivný kult dvou zlatých telat, kterým se tenkrát říkalo Hospodin. S hříšnými věcmi je třeba skoncovat. Pro to, aby se obnovil náš vztah k Bohu, musíme někdy taky něco omezit – něco, co není nutně špatné, ale co v našem srdci zabírá místo, které by mělo patřit Bohu (počítač, sociální sítě, sledování filmů a televize, koníček aj.).

Ne všechno, co jako horlivost vypadá, horlivostí je. Jeden pastor mi před časem řekl: „Kdybys tak zase někdy křičel na Satana!“ Nemyslím, že jsem dnes méně horlivý, když jsem na Dábla dlouho nekřičel. V Novém zákoně ostatně není žádný příklad křičení na Satana. Ten má po čertech dobrý sluch, a proto hlasitost není podmínkou dorozumění. Pokud v interakci Ježíše a démonů někdo křičel, bývali to spíš démoni.

Horlivost není, když se Ti lesknou oči a když se chováš nápadně. Někdy to projevy horlivosti být mohou, jindy ne. Horlivost je všechno, co děláš proto, že Ti Bůh vidí. Horlivost je, když to, čemu věříš, určuje to, co děláš.

Je horlivost vždycky pozitivní? Kdepak! Treba Pavel o svých židovských souvěrcích, kteří by ho nejraději viděli mrtvého, píše, že mají horlivost pro Boha, ale ne podle pravého poznání (Ř 10,2b). Příkladem muže, který to s horlivostí přehnal, je i izraelský král Jehú. Měl zabít jen Achabovy potomky a Baalovy ctitele, ale vyvraždil mnoho dalších Izraelců včetně judského krále. Ze současné doby připomenu třeba křesťany, kteří agresivně vystupují proti homosexuálům.

Bůh nám může dát obrovskou příležitost. Budeme ji ale schopni využít, jen když pro něj budeme horlit. Zdravou horlivost máme, když Bohu věříme a když mu patří naše srdce.

Tomáš Dittrich

Není, kdo by hledal Boha... Opravdu?

David Novák

Možná jste v rozhovoru někdy slyšeli otázku: „Když je Bůh vševědoucí či všemohoucí, má vůbec smysl říkat lidem evangelium? Bůh přece stejně dopředu ví, kdo bude a kdo nebude spasen!“ Trochu podobnou logiku používají někteří křesťané, kteří tvrdí, že člověk je „naprosto zkažený“ a že ve své zkaženosti nemá žádnou kapacitu toužit po Bohu. Nicméně Bůh se ve své milosti k některým sklonil a z jejich duchovní mrtvosti je probudil. K jiným se ale nesklonil...

Je to nepravdivé? Není. Ti, kdo budou ztraceni, budou ztraceni právem, protože zhřešili a odplatou za hříchy je smrt. Ti, kdo budou

spaseni, budou spaseni díky Boží milosti, nikoli díky svým skutkům nebo tužbám po Bohu. Jinými slovy, Bůh bude jednat s některými spravedlivě, s některými milostivě, ale nikdy ne nespravedlivě. Návor, že člověk nevěřící absolutně netouží po Bohu, se v tomto pohledu opírá např. o text z epištoly Římanům (3,11): *Nikdo není rozumný, není, kdo by hledal Boha.*

Boží svrchovanost, nebo lidská svoboda?

Je to ale skutečně tak, že nevěřící člověk nemá absolutně žádnou touhu po Bohu? O tomto tématu proběhla řada diskusí a bylo napsáno mnoho knih. Nejčastěji je tato otázka spojována

se jménem reformátora Jeana Calvina (Jana Kalvína) a jeho naukou o předurčení, podrobně rozpracovanou jeho žáky. Toto učení má i u řadu zastánců.

Nedělám si ambice vyřešit na několika řádcích to, co jiní řešili v celých knihách. Přesto se o pár postřehů chci pokusit. Problém těchto sporů a diskusí je někdy v tom, že obě strany nashromáždí řadu biblických veršů, na jejichž základě postaví svoji nauku. Když se podíváme na náš problém, uvedený text Římanům je jasný: Nikdo nehledá Boha... Jiný text je např. v První Korintským 2,14: *Přirozený člověk nemůže přijmout věci Božího Ducha; jsou mu bláznovstvím a nemůže je chápat, protože se dají posoudit jen Duchem.* I zde vidíme, že pro nevěřícího jsou Boží věci zcela mimo jeho pochopení, a to nikoli kvůli nízké inteligenci, ale prostě jej Boží věci neoslovují, je duchovně mrtvý.

V podobném duchu hovoří Ježíš k Nikodémovi, když mluví o „narození shůry“. Jak známo, narození je nám dáno, nemůžeme pro něj nic udělat. Můžeme tedy svoje spasení ovlivnit? Podle těchto veršů nikoli.

Jenže co potom s verši jako „S bázní a třesením konejte své spasení“ (Fp 2,12) nebo „Kristus se zjeví ke spásě těm, kdo ho očekávají“ (Žd 9,28)? Pokud lidé po Bohu ani netouží, jak jej mohou očekávat? Pokud pro své spasení nemůžeme nic

krátce

◆ Rozvod? Začít znovu... Kurzy

Manželské večery, Příprava na manželství, Výchova dětí a nejnověji Výchova teenagerů vznikly na půdě anglikánského sboru HTB v Londýně jako protějšek ke kurzům Alfa. Uvedené čtyři kurzy v Česku zdomácněly ve společenstvích většiny u nás existujících církví a již vzniká česká verze dalšího kurzu: Začít znovu (s podtitulem Jak dál po rozvodu a rozchodu).

Pilotní kurz běžel na jaře na regionu Jih v KS Praha. „Měl osm účastníků, kteří kurz vcelku pozitivně hodnotili,“ řekl Životu víry pastor regionu Miloš Poborský, který také vede českou kancelář kurzů Alfa. „Vykristalizoval tam nový vedoucí kurzu a také potencionální spolupracovníci pro další běh, který začne v říjnu. Předpokládám, že do jara 2015 budou přeložené všechny materiály a kurz bude možno pořádat i v jiných společenstvích,“ uvedl Poborský.

www.manzelskevecery.cz

◆ **CampFest opět rekordní.** 16. ročník CampFestu, největšího křesťanského festivalu na území bývalého Československa, proběhl na Ranči Králova Lehota ve dnech 31. 7. – 3. 8. Zúčastnilo se ho letos na 6000 lidí, spolu s loňským rokem rekordní počet. V tom je 500 dětí do 15 let, což ukazuje na důraz pořadatelů na rodinu. O účastníky se staralo 200 dobrovolníků. Ke zpovědím bylo k dispozici pět kněží. Poradenský stan využílo na 500 lidí. Program tvořila hudba, vyučování a kázání, divadlo, individuální pastorační poradenství, zábava, přátelství, příroda.

Téma bylo „JEDNOducho S NÍM“.

Téma připomínala stejnojmenná hymna festivalu v podání různých kapel. Z hudebních formací vystoupily slovenská eSPÉ, britská folk-popová We Are Lions a také britský průkopník Pochodů pro Ježíše v 90. letech Graham Kendrick. Kromě nich to byly skupiny Praise & Blues-ship Band, The Breeze, Riverside Worship Band, TWC band, slovenský Tretí deň, Timothy (skupina pořádací organizace, Mládeže pro Krista), Rhema ze Srbska, londýnský rapper Guvna B, rapper Envej z Čech a mnoho dalších. Nejočekávanějším koncertem bylo vystoupení amerického zpěváka Jeremyho Campa, který zahájil závěrečný program.

Kromě vystoupení kapel proběhla řada seminářů. Nově fungoval stan svědectví #SPASIL, CampFest Art House, kde byla vystavena řada výtvarných děl, i Divadelní kout, který nabídl mnoho představení. Novinkou byla i spolupráce s Televizí Z, která vysílala živé vstupy i přímé přenosy některých programů.

Druhý den festivalu po obědě přišla bouře a přívaly vod zatopily místo včetně stanů pro koncerty. Došlo k výpadku proudu a mnoho lidí silně promoklo. Účastníci si však vzájemně pomáhali, pořadatelská služba lopatami operativně odvodnila stany a od 16 hodin program pokračoval podle původního plánu.

Na úplný závěr proběhly společné modlitby za důležitá témata života na Slovensku: politiku, kulturu, zdravotnictví, školství, rodinu, finance a církev.

◆ Nový památník Jednoty bratrské.

Historicko-vlastivědná společnost pro studium a šíření odkazu Moravských bratří Moravian odhalila 23. 8. pamětní desku v místech zaniklé vsi Herzogwaldu v lesích u Moravského Berouna. V německojazyčném Herzogwaldu působil v letech 1890–1946 jediný sbor JB v oblasti. Na akci promluvil potomek člena tohoto sboru

Karl-Heinz Körper z Berlína a evangelický farář z Nového Jičína Pavel Prejda. Asi dvacet účastníků navštívilo také místní hřbitůvek JB, někteří položili kameny na mohyly u pamětní desky. Sdružení Moravian provozuje Muzeum Moravských bratří v Suchdole nad Odrou, odkud téměř před 300 lety emigroval na 300 obyvatel a založilo Ochranov v Horní Lužici. Předsedou a zakladatelem Moravianu je Daniel Řičan z ČCE Suchdol nad Odrou.

◆ **Papež: Bez Marie sirotky?** Mnoho evangelikálních křesťanů po celém světě se začalo domnívat, že papež František zastává skoro stejné teologické postoje jako oni. Proto bylo pro nejdonož z nich šokem, když na Twitteru 5. září napsal: „Jakýkoli křesťan, který nepochybně, že Panna Marie je jeho matkou, je sirotek.“ Na tomto výroku není ovšem nic překvapivého. František

nikdy nenaznačil nic, co by mohlo ukázat, že má evangelikálnější pojetí vztahu k Marii, než jak to u římských biskupů bylo v posledním tisíciletí obvyklé. Naopak, řadou dosavadních projevů své zbožnosti nenechával o svém tradičním pojetí mariánské úcty nikoho na pochybách. Františkov výrok protirečí poselství Nového zákona, kde o tom, zda jsme Božími syny či dcerami, nerozhoduje vztah k Marii, ale k Bohu v prostřednictví Ježíše Krista.

Nový papež však spolu s tím, že zastává tradiční římskokatolické nauky, ukázal už mnoho odvážných postojů vycházejících z jeho lásky k Písmu. Dejme se překvapit tím, zda soudí, že jsou protestantské církve plnohodnotnými církvemi, či zda by i podle něj měli všichni protestanté vstoupit do církve římskokatolické. V této věci se dosud přesněji nevyjádřil, přestože o křesťanech jiných vyznání opakovaně mluví s úctou a vstřícností.

◆ **Mozaika Open Air.** Minifestiválek Mozaika Open Air proběhl na Moravském Předměstí v Hradci Králové 7. 9. odpoledne před KD Médium. Už čtvrtým rokem ho uspořádalo místní KS Mozaika. Hlavním hostem byla skupina Oboroh s frontmanem Slávkem Klecandrem. Vystoupil také finalista Porty 2014 Jindřich Černošský s kapelou. Program doplnila Kavárna pod širým nebem, žonglérské workshopy a Dětský svět. Pásmo klasických pohádek připravilo Hudební divadlo dětem s Míšou Novozámskou. Účastníci oceňovali také skutečnost, že zdarma byly nápoje (včetně piva) i jídlo.